

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/238/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113233478
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8113233478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Petra Straku, v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 357 927 52, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47 235 516, proti žalovanému D. F., bytom C., C. H. XXX/X, D. D., o zaplatenie 1.697,87 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/297/2013-29 zo dňa 13.6.2014 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Žalobca sa uplatnenou žalobou domáha zaplatenia revolvingového úveru s príslušenstvom, ktorý žalovanému poskytol.

Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Prešov v ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol, že cit.:

„žalobu zamieta,
náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.“

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 18.12.2009 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mala byť žalovanému poskytnutá čiastka vo výške 896,24 EUR, ktorú sa zaviazal splácať vrátane zmluvnej odmeny vo výške 746,86 EUR mesačnými splátkami v celkovom počte 30 vždy k 14. dňu kalendárneho mesiaca vo výške 54,77 EUR pri RPMN 63,19 %, ročnej úrokovej sadzby 68,83 % a priemernej RPMN 48,96 %. Zároveň súčasťou zmluvy bola dohoda o poskytnutí služby podľa čl. 8 úverovej zmluvy, predmetom ktorej je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť apo splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a za poskytnutie tejto služby sa zaväzuje zaplatiť odplatu vo výške 15,30 EUR. Súčasťou predmetnej zmluvy boli aj údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 643,64 EUR so zmluvnou odmenou vo výške 542,22 EUR predpokladanou RPMN úveru 55,38 % a ročnej úrokovej sadzby revolvingu 67,54 %. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru schválená výška úveru bola 896,24 EUR, splatnosť úveru 30 mesiacov, výška mesačnej splátky 54,77 EUR s uvedením splatnosti prvej splátky úveru 14.2.2010 a dátumu splatnosti

poslednej splátky 14.7.2012, dátumu splatnosti vždy k 14. dňu kalendárneho mesiaca s uvedením RPMN úveru 63,19 %. priemernej hodnoty RPMN 48,96 %. Ďalej v zmysle uvedeného oznámenia mala byť schválená výška revolvingu v sume 492,04 EUR s uvedením mesačnej splátky 54,77 EUR. RPMN 55,38 %, ročnou úrokovou sadzbou 67,54 %, zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru 835,59 EUR a zmluvnej odmeny za poskytnutie každého revolvingu 542,22 EUR. Podľa karty klienta k predmetnej zmluve mala byť v jeho prospech vyplatená čiastka o výške 807,51 EUR s uvedením sumy vyplatenej vrátane revolvingov 1.202,75 EUR a rozsahu úhrad vo výške 931,09 EUR. Podľa žaloby žalobca mal žalovanému na základe predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 18.12.2009 úver vo výške 896,24 EUR. ktorý mal zaplatiť mesačnými splátkami vo výške 54,77 EUR v celkovom počte 30. V súlade s ustanovením zmluvy mal žalobca žalovanému dňa 14.1.2011 poskytnúť revolving vo výške 985,86 EUR. ktorý mal zaplatiť 18 mesačnými splátkami vo výške 54,77 EUR. Podaním zo dňa 26.9.2011 žalobca žalovanému oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok 18, 19, 20 s tým, že aktuálne omeškanie najstaršej splátky je 74 dní a v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátok o viac ako 3 mesiace a uplynutie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

5. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo v zmysle ust. § 4 a nasl. zák. č. 258/2001 Z. z. k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca v prospech žalovaného mal poskytnúť úver vo výške 896,24 EUR pri zmluvnej odmene 746,86 EUR. RPMN 63,19 %, ročnej úrokovej sadzby úveru 68,83 % a priemernej RPMN 48,96 %, ktorý sa zaviazal splácať 30 splátkami vo výške 54,77 % vždy k 14. dňu kalendárneho mesiaca s uvedením, že prvá splátka je splatná dňa 14.2.2010 a posledná splátka 14.7.2012. Žalovaný do podania žaloby realizoval úhrady v celkovej výške 931,09 EUR. Podľa predloženej karty klienta z uvedeného úveru bola žalovanému vyplatená čiastka iba vo výške 807,51 EUR s tým, že nevyplatená čiastka predstavovala sumu dohodnutých poplatkov za odklad splátok na základe dohody o poskytnutí služby uzatvorenej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru zaplatiť sumu vo výške 15,30 EUR a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingového úveru vo výške 51,98 EUR, o ktoré bola ponížená hodnota poskytnutého úveru. Keďže žalovaný mal uvedený úver zaplatiť 30-timi mesačnými splátkami vo výške 54,77 EUR. teda v prospech žalobcu mal uhradiť celkovo sumu 1.643,10 EUR, teda zmluvná odmena za poskytnutie úveru predstavovala sumu 746,86 EUR. Je nepochybné, že žalobca v úverovej zmluve uviedol, že ročná úroková sadzba je 68,83 %. Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru 896,24 EUR, dobe splácania 30 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 1.643,10 EUR je správny údaj o výške úrokovej miere 27,43 % a RPMN 68,83 %. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V danom prípade súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého v prípade ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale nejde o spotrebiteľský úver, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podľa názoru súdu podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednaní, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými najmä bankami pri poskytovaní úverov. V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške 1,8 násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (viď www.nbs.sk 15,47 % - 12/2009 pri úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov). Na základe uvedených skutočností, preto súd dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávanej zmluvy podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase jej uzatvorenia kedy sa priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úveroch a dobe ich splatnosti v rozsahu jedného až piatich rokov pohybovala v priemere 15,47 % a teda nejde o zmluvné dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona neuvedením špecifikácie, v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a zmluvnej odmeny sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovanému vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru. Nakoľko z predložených listinných dôkazov nesporne vyplýva, že žalobca v prospech žalovaného z úveru vo výške 896,24 vyplatil iba sumu 807,51 EUR, pričom žalovaný splatil sumu 931,09 EUR, teda sumu

vyššiu aká mu bola titulom úveru poskytnutá, žalobu ako nedôvodnú zamietol. V zmysle žaloby žalobca mal v prospech žalovaného poskytnúť revolvingový úver dňa 14.1.2011 vo výške 985,86 EUR, ktorý sa mal žalovaný zaviazat' splácať 18 mesačnými splátkami vo výške 54,77 EUR v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že v prospech žalovaného poskytol dňa 14.1.2011 revolving vo výške 985,86 EUR, ktorý sa tento mal zaviazat' splácať mesačnými splátkami vo výške 54,77 EUR po dobu 18 mesiacov bez preukázania existencie písomnej zmluvy medzi účastníkmi konania o poskytnutí uvedeného úveru, prípadne dodatku k predmetnej zmluve o poskytnutí revolvingového úveru tak, aby obsahovali všetky podstatné náležitosti vyžadované ust. § 4 cit. zákona. Nakoľko žalobca súdu nepredložil ani neoznačil dôkaz preukazujúci vyplatenie uvedenej sumy v prospech žalovaného, súd nemohol vyhovieť žalobe v uvedenej časti ani v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

6. Aplikoval ustanovenia § 4, ods. 2, 3, 4, 5, 6, 7 zákona č. 258/2001 Z.z..

7. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže mu žiadne trovy preukázateľne nevznikli.

Obsah odvolania

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, resp. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ďalej v odvolaní uviedol, že ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. nebolo zo strany súdu správne vyložené a aplikované. Pre jeho aplikáciu a následné vyvodenie záveru o tom, že úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov by bola potrebná absencia všetkých, tam vymenovaných náležitostí. Oddeľovník medzi jednotlivými náležitosťami evidentne nahrádza spojku „a“ (čo je zreteľné z časti „podľa odseku 2 písm. aj, b), d) až j), k) a í“). Použitie spojky „a“ predstavuje konjunkciu, teda podmienku vyžadujúcu, aby boli súčasne splnené nejaké podmienky; v tomto prípade aby chýbali všetky tam uvedené náležitosti. Uvedenému výkladu nasvedčuje aj to, že zákonodarca v texte označenej právnej normy používa termín „náležitosti“ pri chýbajúcich častiach zmluvy, a nie „niektorá z náležitostí“ a podobne. Z toho vyplýva, že z hľadiska štruktúry právnej normy a jej vyjadrenia je nesporné, že pre aplikáciu daného ustanovenia musia chýbať všetky tam uvedené náležitosti, a nie len niektorá (niektorá) z nich. To ale v tomto prípade konštatované nebolo a preto záver súdu o tom, že úver je bez úročným a bez poplatkov správnym a zákonným nie je. Vo vzťahu k obsahu napadnutého rozsudku žalobca poukazuje na skutočnosť, že z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadne zdôvodnenie toho, či súd sa zaoberal všetkými, vo veci predloženými listinami tvoriacimi zmluvu o revolvingovom úvere. Avšak aj pri absencii takéhoto zdôvodnenia je možné konštatovať, že súd nesprávne ustálil skutkový stav vo veci a následne ho aj nesprávne posúdil po právnej stránke. Záver súdu ohľadne nedostatku ďalšej náležitosti - počet, termíny a výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je správnym. Uzavretá zmluva obsahuje stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok úrokov, istiny nie je možné vyvodit' ani z zo zákonnej úpravy, a ani s ohľadom na praktický účel uvádzania takýchto informácií (výška úrokov a poplatkov bola samostatnou náležitosťou ako údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z.). Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Význam osobitného rozpisovania jednotlivých položiek by mohol byť daný len resp. súvisieť s otázkou plnenia záväzkov, ktorých uhrádzanie by bolo v rôznych termínoch či počte splátok. Ak sa jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade ak splátkou sa uhrádza aj istina a úrok nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. V prípadoch, kedy sa istina a úroky uhrádzajú samostatne (teda v iných termínoch splatnosti, s iným počtom splátok) ale by také rozlišovanie

význam malo, z hľadiska spomenutej informovanosti spotrebiteľa a to práve s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Žalobca týmto napáda aj záver súdu, podľa ktorého nebolo v konaní preukázané ani uzavretie zmluvy o revolvingu (resp. jeho poskytnutí) a ani jeho samotné poskytnutie. Spolu so žalobou bola súdu predložená zmluva o revolvingovom úvere, z obsahu ktorej vyplýva že jej predmetom je poskytnutie úveru (vo výške 896,24 Eur) a po splnení dohodnutých podmienok aj revolvingu (vo výške 492,04 Eur). Žiadna osobitná zmluva nebola uzatváraná a z napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, na základe akého záveru súdu predložená zmluva nie je postačujúcim dôkazom právneho titulu pre revolving, jeho poskytnutie a existenciu záväzku revolving splatiť. Spôsob poskytnutia revolvingu, jeho splácania je predmetom samostatnej úpravy v ustanovení článku 4 zmluvných dojednaní, ktoré tvoria súčasť samotnej zmluvy. Na preukázanie poskytnutia a vyplatenia revolvingu žalobca predložil výpis z interného systému evidencie zmluvného vzťahu so žalovaným, z ktorého vyplýva poskytnutie úveru a tiež poskytnutie revolvingu. V Karte klienta sa jednoznačne uvádza, že dňa 18.12.2009 došlo k poskytnutiu úveru a dňa 14.1.2011 došlo k poskytnutiu revolvingu. Z napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, či sa súd uvedeným dôkazom zaoberal, ak nie z akého dôvodu tak neurobil a ak áno, ako jeho obsah vyhodnotil s prihliadnutím na procesné pravidlá hodnotenia dôkazov podľa ust. § 129 Občianskeho súdneho poriadku a prečo by teda uvedená listina nepreukazovala to, že k vyplateniu revolvingu došlo. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok v jeho napadnutých častiach, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Podľa ust. § 382 CSP, ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

11. Odvolací súd v súvislosti s ust. § 382 CSP mal za to, že na danú vec je potrebné aplikovať aj ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

12. Keďže súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nevychádzal z ust. § 39 Občianskeho zákonníka, súd vyzval strany sporu, výzvou zo dňa 21.10.2016 s jej upresnením z 17.1.2017, aby sa k citovaným právnym predpisom vyjadrili (č. l. 58-66). Ide o obdobu uvedenia predbežného právneho posúdenia veci tak, ako je to v konaní pred súdom prvej inštancie podľa § 171 CSP pri predbežnom prejednaní sporu alebo podľa § 181 ods. 2 CSP na pojednávaní.

13. Zmyslom výzvy bolo, aby nedošlo k tzv. prekvapivému rozhodnutiu. Žalobca podaním zo dňa 14.2.2017 oznámil, že na jeho strane nejestvuje žiadna vedomosť o tom, že by zmluvne dohodnutá úroková sadzba mala spĺňať predpoklad absolútnej neplatnosti, nakoľko relevantným kritériom pre posúdenie je vzhľadom k ustanoveniu § 3 ods. 10 a 11 zákona číslo 258/2001 Z.z. účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy je práve maximálna hranica odplaty stanovená v zmysle nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. Hodnota odplaty dohodnutá v zmluve a vyjadrená ako ročná úroková sadzba a RPMN nie je v rozpore s dobrými mravmi, ak spĺňa zákonné predpoklady maximálnej výšky, a preto nejestvuje oprávnenosť na tom, aby bola výška zmluvne dohodnanej odplaty posúdená ako odporujúca dobrým mravom. Maximálna výška odplaty pre spotrebiteľské úvery poskytované na základe zmluvy uzavretej v období od 16. novembra 2009 do 15. decembra 2010 mohla byť 77,76 %, následkom čoho zmluvne dojednaná odplata logicky nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky

presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

15. V danom prípade odvolací súd nesúhlasí s názorom súdu, že pri poskytnutom úvere vo výške 896,24 Eur je správny údaj o úrokovej miere vo výške 27,43%. Ako to vyplýva z bodu 6. Zmluvy o revolvingovom úvere (č.l. 3), žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 443,64 EUR, suma 542,22 EUR predstavovala zmluvnú odmenu za poskytnutie revolvingu, ktorú si žalobca ponechal. Za daných skutkových okolností je správny údaj o výške úroku z úveru 68,83 % ročne. Odvolací súd túto výšku úveru porovnával s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Ako je zrejmé zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, vychádzajúc z internetovej stránky Národnej banky Slovenska, pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v decembri 2009 bežný úrok predstavoval 15,47 % p.a. Z toho je zrejmé, že žalobcom požadovaný úrok v danom prípade bol viac ako štvornásobne vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky úver poskytovali.

16. Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 350% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom požadovaný úrok z úveru ročne 68,83 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerné v tomto období boli úroky vo výške 15,47 % ročne.

17. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 OZ), nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i súdom prvého stupňa správne aplikovaný inštitút dobrých mravov (porov. 1MCdo 1/2009, 21Cdo 1484/2004 /ČR/).

18. Zmluvné podmienky v predmetnej veci, pokiaľ ide o úrok z úveru, odvolací súd vyhodnotil ako odporujúce dobrým mravom a súdu neprináleží ich upravovať tak, aby zodpovedali zákonnej požiadavke súladu s dobrými mravmi (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-618/10 Banco Español). Sadzba úrokov 68,83 % je úplne drastická a nemá žiadne opodstatnenie v demokratickej spoločnosti. Súdy sa značne kriticky vyjadrili už aj k nižším úrokovým sadzbám (5Cdo 26/2011 (48%), 1MCdo 1/09 (60%), Krajský súd v Prešove vo veci 3Co 67/2008 (25%). Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1. 4. 1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26% na 18% a sadzbu 26% vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu v posúdení zmluvy o revolvingovom úvere ako bezúročného a úveru bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, 10.12.2009). a v tomto smere poukazuje na judikatúru súdov vychádzajúcu z právnej úpravy zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z.

„Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) pritom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2007 vrátane, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie súhrnnej sumy úrokov, čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).“ (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE 313/2010).

Obdobne tiež „Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 20.10.2010 takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná

pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver.“ (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co 401/2012)

„Súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k), a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/3/2015)

„Vychádzajúc zo zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak úverová zmluva neobsahuje náležitosti, podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ ,j/ a h/, a to výška počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a účely jeho splatenia, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako i ročnú úrokovú sadzbu. K primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2, písm. i/ zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov viaže ku každému stavu uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako istiny, tak i úrok, a tiež prípadné poplatky. Naplnenie uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva, neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov aj iných poplatkov, čím vlastne zákon poskytuje primeranú ochranu právam spotrebiteľa pri uzatváraní úverových zmlúv, aby tieto neboli zavádzajúce ani problematickým údajom o úrokoch z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne u poskytnutej, a teda i celková cena, za ktorú si požičiava, a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. V tomto smere poukazuje súd na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.6.2013 č.k. 11Co 123/2013-95, kde potvrdil rozsudok súdu I. stupňa vo veci žalobcu, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda 8C 72/2012, kde súd vyslovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, z dôvodu porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ odvolávajúc sa na § 4 ods. 3 veta druhá citovaného zákona.“ (porov. rozsudok Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 5C 406/2014)

20. V súvislosti s odvolacou námietkou týkajúcou sa nesprávnosti záveru súdu o nepreukázaní uzavretia zmluvy o revolvingu a jeho poskytnutí a v tejto súvislosti neunesení dôkazného bremena, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný dňa 11.12.2009 podpísal iba Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Revolvingový úver, vrátane revolvingu, ktorý mal byť žalobcom žalovanému poskytnutý dňa 14.1.2011 vo výške 985,86 EUR (t.j. vyše 2 roky po podpise zmluvy!) pri podpise zmluvy nebol individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6 predstavuje nový návrh na uzavretie zmluvy, kde nebolo preukázané, či žalovaný takýto nový návrh akceptoval. Nedostatok písomného prejavu vôle dlžníka byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru zákon sankcionuje neplatnosťou právneho úkonu. Účastníci neuzavreli platne Zmluvu o revolvingovom úvere. Tento nedostatok zmluvy nemožno zhojiť ani aplikáciou § 4 ods. 3 písm. a) z.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s poukazom na to, že na základe takejto zmluvy bol spotrebiteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver a úver začal čerpať. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 18.12.2009 nemožno považovať za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere; oznámenie je iba jednostranný úkon veriteľa smerovaný k dlžníkovi, ktorý nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu účastníkov - Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

aloletých detí iné nd povinnosť (§ 63 dos.ajetkových pomerov neprihliada.enia sa tohto rodiča povinností platiť výživné, a to Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).